Sme tu pre Vás

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkat.he.sk/mesto

Cena: dobrovoľný príspevok

Ročník: 3. Číslo: 12

Počúvaj, Bože!

Slová majú veľmi vznešenú úlohu v modlitbe, v dialógu s Bohom. Keď sa k nám Boh prihovára skrze Písmo , hovorí k nám v našom srdci a my mu odpovedáme. Človek nikdy nie je viac skutočne sám sebou, ako keď hovorí s Bohom. Keď sa rozprávame s ľuďmi, máme väčšinou sklon nasadzovať si masky, niečo zamlčovať a skresľovať svoje myšlienky. Niekedy je taký prístup priamo vyžadovaný rozvahou alebo zdvorilosťou. Len keď hovoríme s Bohom, sme úprimní, pretože dobre vieme, že *„niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať "(Heb 4,13).*

Boh sám nám dáva slová, keď sa s Ním rozprávame: od žalmov cez ďalšie modlitby, ktoré sú v Písme až po modlitbu *Otče náš,* ktorá je *„matkou všetkých modlitieb"*. Tieto modlitby neopakujeme mechanicky, ale prijímame ich za svoje a svoje osobné modlitby vytvárame podľa tých, ktoré inšpiroval Svätý Duch vo veľkých postavách Písma. Na rozdiel od všetkých ľudských slov, vrátane tých najhlbších umeleckých vyjadrení, sa slová Písma neopotrebujú a neunavia nás, ani vtedy, keď ich opakujeme každý deň. Sú to ***„nevyčerpateľné"*** slová.

Ježiš odporúča, aby sme pri rozhovore s Bohom zostali striedmi, šetrili slová a neboli mnohovravní: *„Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť "(Mt 6,7).* Táto rada je potrebná hlavne pri prosiacej modlitbe, pretože *„váš Otec vie, čo potrebujete, skôr, než ho prosíte"(Mt 6,8).* Menej potrebná je pri modlitbe chvál, vďakyvzdania a požehnávania, lebo pri týchto platí opačný princíp, ktorý sformuloval sv. Tomáš Akvinský v sekvencii *Lauda, Sion, Salvatorem* zo slávnosti Božieho Tela: *„Boha človek nedochváli. I najodvážnejšie chvály pred Ním úctou zmĺknu."*

Na záver by som chcel uviesť veľmi dojemný príbeh osobného, veľmi úprimného dialógu s Bohom. Je to modlitba, ktorá sa našla v náprsnej kapse ruského vojaka Alexandra Zacepu. Napísal ju počas druhej svetovej vojny, bezprostredne pred bojom, v ktorom zahynul. Prvýkrát bola publikovaná v roku 1972 pod názvom ***Až teraz:*** *„Počuj, ó Bože! Ani raz v živote som sa s Tebou nerozprával, ale dnes Ťa chcem oslavovať. Vieš, odmalička mi rozprávali, že nie Si... Ja, hlupák, som tomu veril. Nikdy som nepremýšľal o Tvojom diele, ale počas dnešnej noci som sa pozeral z kráteru po granáte na hviezdy na nebi, bol som okúzlený ich iskrením a v jedinom okamihu som pochopil, ako hrozný môže byť klam...*

Neviem, Bože, či mi pomôžeš, ale hovorím k Tebe a Ty mi rozumieš... Nie je divné, že v tomto hroznom pekle sa mi ukázalo svetlo a ja som Ťa uvidel? Okrem toho nemám nič, čo by som Ti povedal. Som šťastný len preto, že som Ťa spoznal. O polnoci pôjdeme do útoku, ale nemám strach, veď nás predsa máš na očiach. Zaznel povel! Musím ísť. Bolo mi s Tebou dobre. Chcem Ti ešte povedať, a Ty to vieš, že boj bude krutý: možno, že práve v túto noc prídem na Teba zaklopať.

Aj keď som doteraz nebol Tvojim priateľom, keď prídem, dovolíš mi vojsť? Čo sa deje, plačem? Môj Bože, vidíš, čo sa mi stalo, až teraz som Ťa uvidel jasno... Zachráň ma, Bože, idem... sotva sa vrátim. Je to divné, ale teraz mi už smrť nenaháňa strach.“

Nebojme sa rozprávať s Bohom – najlepším priateľom, nebojme sa Mu zveriť všetky naše starosti a tajomstvá, nebojme sa vydať na Jeho cestu, nebojme sa žiť Boží život – ten najkrajší život, v ktorom môžeme prežívať naplno a skutočne **lásku, pokoj, radosť a šťastie z toho, že sme milovaní!**

o. Mikuláš

Príbeh na zamyslenie

Krásne a usmievavé dievčatko malo asi päť rokov. Čakalo s mamou pri pokladni, keď v tom uvidelo ružovú škatuľku s lesknúcim sa náhrdelníkom z umelých perál. *„Mami, prosím, mohla by som si ho kúpiť? Prosím, mami, prosím!“* Mama jej však povedala: *„Janka, tento perlový náhrdelník stojí takmer sto korún. Ak si ho chceš kúpiť, porozmýšľam, s akými prácami by si mi mohla doma pomôcť, aby si si čím skôr naň zarobila.“*

Asi po dvoch týždňoch mala Janka dosť peňazí, aby si mohla náhrdelník kúpiť. Spolu s mamou sa vybrali do obchodu, kde pokladníčke hrdo napočítala potrebnú sumu. Milovala tento svoj náhrdelník. Nosila ho takmer všade – do škôlky, ku kamarátkam, ba dokonca s ním aj spala.

Janka mala veľmi dobrého ocka. Každý večer pred spaním nechal všetku prácu, prišiel za ňou a prečítal jej príbeh. Keď raz večer skončil, povedal jej: *„Mám ťa veľmi rád, srdiečko. Máš aj ty rada mňa?“*

„Pravdaže, ocko,“ odpovedala Janka. *„Vieš, že ťa mám rada.“*

„Tak mi daj tvoj perlový náhrdelník,“ povedal jej. Janka zostala veľmi zmätená. *„Ach, ocko, to nie,“* povedala. *„Ale môžeš si vziať princa, toho bieleho koňa z mojej kolekcie, ktorú si mi dal naposledy. Toho mám najradšej.“*

„Nevadí,“ povedal. *„Tvoj ocko ťa má rád. Dobrú noc!“* Pobozkal ju na čelo a odišiel.

Asi o týždeň položil otec Janke po príbehu rovnakú otázku: *„Mám ťa naozaj rád,“* povedal jej. *„Aj ty ma máš rada?“*

„Áno, ocko, vieš, že ťa mám rada.“

„Daj mi teda tvoj náhrdelník,“ poprosil dcérku. Janka zostala opäť zmätená. *„Nie, náhrdelník ti nedám. Ale zober si bábiku, ktorú som dostala nedávno na narodeniny. Je naozaj pekná. A môžeš si tiež vziať tú malú žltú deku, ktorou ju na noc prikrývam.“*

„To je v poriadku,“ povedal. *„Tvoj ocko ťa má rád. Dobrú noc.“* A ako vždy jej dal jemný bozk na čelo. Keď za ňou otec prišiel o niekoľko dní, Janka sedela na posteli a čakala ho. Po lícach jej stekali slzy. Ticho plakala.

„Čo sa stalo môjmu dievčatku?“ Janka chvíľu mlčala. Potom bez slova zdvihla rúčku k ockovi. Keď ju otvorila, mala v nej svoj milovaný perlový náhrdelník. S trasúcim sa hlasom povedala: *„Ocko, to je pre teba.“*

Aj ockovi sa do očí nahrnuli slzy. Vystrel však ruku a náhrdelník od nej vzal. Druhou siahol do vrecka a vytiahol z neho modré zamatové puzdro a podal ho Janke.

Keď ho otvorila, uvidela prekrásny náhrdelník z pravých perál.

Sviatosť pokánia a zmierenia

Ľútosť

Sviatosť pokánia ako viditeľný a skutočný znak odpustenia hriechov predpokladá ľútosť nad hriechmi. Ľútosť nad hriechmi je najdôležitejším skutkom kajúcnika, a hoci je na pohľad vnútorným úkonom kajúcnika, je potrebný, aby sa stal aj navonok viditeľným a to prostredníctvom kajúceho postoja, gesta a slova. Nakoľko prvým krokom k obráteniu a pokániu je uvedomenie si vlastného hriechu a hriešnosti, natoľko prvým úkonom kajúceho hriešnika musí byť ľútosť nad zlými skutkami života. To potvrdzuje aj Tridentský snem, keď vyhlasuje, že *„medzi úkonmi kajúcnika je na prvom mieste ľútosť, ktorá je bolesťou duše nad spáchaným hriechom a jeho zavrhnutím s predsavzatím viac nehrešiť.*" Takto definovaná ľútosť je „dušou" a „základom" skutočného obrátenia človeka, ktorý sa opäť približuje k Bohu ako márnotratný syn. Reálnosť pokánia tak skutočne závisí od pravdivosti prejavenej ľútosti. Ľútosť nad hriechmi a obrátenie sú tak základným priblížením sa k Bohu a zároveň slúžia k obnoveniu radosti z vykúpenia, ktorú ľudia v súčasnej dobe majú problém prežívať.

Bez Božej pomoci človek nie je schopný ľutovať svoje hriechy, ale zároveň Boh bez osobnej účasti človeka nemôže dokonať dielo jeho vyslobodenia z hriechu. Božia milosť si vyžaduje spoluprácu človeka. Táto má síce pôvod v Bohu, ale potrebuje dobrovoľnú účasť zo strany človeka. Ľútosť je aktom celého človeka: jeho rozumu a vôle. Rozum spoznáva a definuje spáchané zlo, vôľa zavrhuje predošlý spôsob života, zavrhuje hriechy a zrieka sa ich – to znamená, že ich ľutuje a zaväzuje sa ich viacej neobnoviť. Možno teda povedať, že ľútosť v sebe obsahuje tri prvky: samotný žiaľ nad spáchaným zlom, sprotivenie sebe spáchaných hriechov a predsavzatie viac nehrešiť.

Ľútosť obyčajne môže mať odstupňovanú intenzitu, ktorá závisí od intenzívnosti prežívania Božej lásky v živote človeka. V nových pohľadoch morálnej teológie sa predstavuje jej charakter ako responzoriový

a dialogický – to znamená: ako neustála odpoveď a reakcia na Boží podnet. Ak táto odpoveď – ľútosť – zo strany človeka vyplýva z lásky k Bohu, hovoríme o dokonalej ľútosti. Takáto ľútosť odpúšťa predovšetkým všedné hriechy, ale taktiež dosiahne odpustenie aj ťažkých hriechov, ak obsahuje v sebe aj predsavzatie pristúpiť k sviatostnej spovedi, len čo to bude možné. Ak ľútosť pochádza z uvažovania nad ošklivosťou hriechu alebo zo strach u pred večným zatratením a inými trestami, ktoré hrozia hriešnikovi, hovoríme o nedokonalej ľútosti. Aj táto je Božím darom, podnetom Svätého Ducha a pripravuje na dosiahnutie odpustenia vo sviatosti pokánia.

Ľútosť a poníženosť

Prvým elementom opravdivej ľútosti je ponížené uznanie svojho hriechu. Latinský názov *contritio* vystihuje túto vlastnosť, lebo v preklade znamená rozotretý, rozmliaždený, rozdrvený, nohami pošliapaný. Kresťanská nábožnosť odpradávna spája výslovne ľútosť s poníženosťou podľa kajúceho päťdesiateho žalmu (Miserere): *„Bože, ty nepohŕdaš srdcom skrúšeným a poníženým*" (Ž 50,19).

Aj typické príklady obrátenia, ktoré nám predstavuje Písmo, poúčajú nás o poníženosti. Príklad pyšného farizeja a úbohého mýtnika, ktorí sa modlia v chráme, jasne poukazuje, že len ten kto sa poníži pred Bohom môže byť povýšený. Preto len mýtnik mohol byť ospravedlnený. Verejná hriešnica, ktorá umýva svojimi slzami nohy Spasiteľovi, dostáva odpustenie svojich hriechov. Márnotratný syn v extrémnej poníženosti odkladá všetku pýchu a prosí, aby mohol byť aspoň jedným z otcových nádenníkov. Otec ho však so všetkou dôstojnosťou prijíma späť za svojho syna, ktorý sa našiel a ožil.

Keď Ježiš hovorí v prvom blahoslavenstve o chudobných v duchu a takým sľubuje nebeské kráľovstvo, tiež možno vybádať viazanosť medzi poníženosťou a obrátením. Lebo podľa latinského *pauperes*, gréckeho *ptochoi* a hebrejského *anawim* je nebeské kráľovstvo *malých, ponížených, tichých,*

utláčaných, odkázaných na iných, úbohých a nešťastných. Sú to tí, ktorí sú ponížení pred Bohom a uznávajú a vyznávajú, že iba On jediný im môže pomôcť z biedy.

Aj cirkevní otcovia zdôrazňujú dôležitý postoj poníženosti v ľútosti. Najväčší psychológ z nich, svätý Augustín, aj z vlastnej skúsenosti vypovedá, že *„prvým krokom k obráteniu je poníženosť, druhým poníženosť, tretím opäť poníženosť. A koľkokrát sa budeš pýtať ďalej, toľkokrát ti dám tú istú odpoveď.*" História jeho obrátenia ho poučila, akou veľkou prekážkou ľútosti je pýcha a naopak, koľko svetla a sily nám prináša poníženosť v modlitbe. Z toľkého zdôrazňovania poníženosti nech však nevyplýva, že ona stačí. Samotná poníženosť ešte nie je ľútosťou, je iba jej prvým predpokladom.

Ľútosť a psychoanalýza

Opravdivá ľútosť sa odlišuje od chorobného pocitu spáchanej chyby, ktorý je iba patologickou formou výčitiek. Je celkom normálne, že sa uskutočňuje dialóg medzi teológiou ľútosti a psychoanalýzou. Ľútosť chce vyliečiť z hriechu. Psychoterapia chce vrátiť psychické zdravie sužovaným ľuďom, rozorvaným chorobnými pocitmi viny. Proces z jednej i z druhej strany zdá sa podobným, pretože z oboch strán ide o vnesenie svetla do najhlbších záhybov duše. Ľútosť chce vyliečiť dušu v jej najvnútornejšej intimite, tam, kde sa dotýka Boha a to bolestnou cestou poníženého uznania svojej viny. Kňaz sa však i tu musí ubrániť jednostrannosti, aby všetko vysvetľoval spiritualitou, slobodou a zodpovednosťou.

Psychológia však upozorňuje, že existujú aj falošné pocity viny, komplexy vzniknuté z neovládaných skúsenosti alebo chýb vo výchove. Môžu vzniknúť stavy preťaženia neurotických citov a z toho chorobné tlaky a zbabelosti. Musíme veľmi opatrne, ale prísne rozlišovať medzi skutočným pocitom viny a klamným pocitom viny. Vyliečiť klamné pocity viny nepatrí do povzbudenia spovedníkom. Správna psychiatria, oslobodená od freudovských predsudkov o materialistickom názore, môže v takýchto prípadoch dosiahnuť zlepšenie psychického stavu, ba niekedy aj úplne uzdravenie.

o. Martin

Liturgické okienko

CHRÁM

Predsieň

V prvotných časoch tvorili vstup dve predsiene : **vonkajšia a vnútorná.**

Vonkajšia predsieň - spočívala na stĺpoch, nebola ohraničená stenami a bola prístupná zo všetkých strán. Z tejto vonkajšej predsiene sa troma dverami vstupovalo do vnútornej predsiene. V tejto predsieni bol zvyčajne obraz Adama a Evy, aby vyzýval veriacich k pokániu. Uprostred tejto predsiene bola aj nádoba s vodou, v ktorej si veriaci umývali ruky. Umytie rúk symbolizovalo čistotu srdca.
Chrámová predsieň sa rozdeľuje na **vonkajšiu a na vnútornú.**

Vonkajšia predsieň **(gr. *propilon mega*)** – je neohraničené miesto t.j. bez stien. Bola prístupná zo všetkých strán. Strecha tejto – mohli by sme povedať – chodby bola na stĺpoch. Svätý Ján Zlatoústy o tom hovorí: „*Pred chrámom t.j. práve vo vonkajšej predsieni stojí sud s vodou preto, aby kresťania pri modlitbe mohli pozdvihnúť čisté ruky k Bohu.*“ Vchádzajúci si v tomto sude umývali ruky, čím chceli ukázať na vnútornú čistotu ducha, ktorá sa vyžaduje pri modlitbe. Na túto pamiatku sa zachováva nádobka so svätenou vodou vo vnútornej predsieni. Do nej namáčajú veriaci prsty a prežehnávajú sa na znak duševného očistenia pri vchádzaní do chrámu. V tejto predsieni stáli kajúcnici prvej triedy t.j. **veľkí hriešnici**, ktorým bol zakázaný pobyt už v krytej predsieni. Mohli vojsť iba do nekrytej chodby. Boli vystavení zime, chladu a dažďu, prosili o modlitby tých, ktorí tam prístup mali. Nazývali ich aj **plačúci (*heimantes* - prezimujúci)**. Stáli tu takisto aj žobráci a biedni. Tu boli vystavení aj mŕtvi do pochovania. Z vonkajšej predsiene sa vchádzalo do *vnútornej predsiene – nartex, auleévor*.

Vnútorná predsieň - nazývala sa aj *paradeios*, lebo na vnútornej bol namaľovaný obraz Adama a Evy v raji, kvôli symbolike idey, že vyhnaní z raja – potomkovia Adama a Evy nachádzajú v chráme stratený raj. Baptistérium – bazén ponorenia do Kristovej smrti, alebo aj „Jordán“, rieka posvätená krstom Pána vo Svätom Duchu, ktorá sa tak stáva vodou smrti hriechu. Existujú rôzne formy baptistérií. Majú pripomínať hrob, do ktorého sa ponoriť na spoločnú smrť s Kristom znamená vynoriť sa vzkriesený spolu s Ním mocou Otcovho Ducha. Väčšinou bolo umiestnené mimo vlastného chrámu, pretože iba po krste a myropomazaní sa neofita naplno stal členom cirkvi a mohol vstúpiť do chrámu, ktorý je jej symbolom. Tam, kde by to v dôsledku štruktúry starých budov nebolo možné, nech sa umiestni baptistérium aspoň blízko vchodu do chrámu. Táto

predsieň zobrazuje **trpiacu cirkev – očistec.** Nachádza sa tu aj sud pre krsty, ktorý bol často umiestnení vo zvláštnom prístavku, tzv. *baptistériu, krstiteľnici*. Tu stáli katechumeni – čakatelia na krst – počas svätej liturgie po jekténiu *„ohlašenych"*, po ktorej odchádzali vyzvaní diakonom, lebo nemali právo byť prítomní na Eucharistickej obeti. Taktiež prenasledovaní tam nachádzali útočište – azyl. Právo azylu nesmel nikto narušiť. V tejto predsieni sa konali aj synody biskupov, ako aj hody lásky po svätých liturgiách medzi veriacimi. Tu sa vykonávalo bdenie, lítie; tu kňaz víta snúbencov otázkou, či sú ochotní uzatvoriť manželstvo a či sú slobodní. Podobne aj pohreb by sa mal tu vykonávať a nebožtík by mal byť len tu. No u nás to nie je aktuálne. Vnútorná predsieň zodpovedá dnešnému ženskému chrámu, tzv. *babinci*. Stáli tu aj ženy, ktoré prichádzajú v 40. deň po pôrode, aby sa čítali nad nimi očisťujúce modlitby. Taktiež v tejto predsieni stáli kajúcnici druhej skupiny a aj katechumeni. Konali sa v nej aj rozličné obrady (mali by sa tu konať) – litija, exorcizmus pred krstom, časy, povečerie a polnočnica, i pohreb.

Loď chrámu

Je to miesto, kde sa veriaci zhromažďujú k bohoslužbe. Apoštolské konštitúcie spomínajú Cirkev ako Noemov koráb alebo ako čln sv. Petra. Predsieň od chrámovej lode delilo troje dverí.

Stredné dvere – nazývajú sa aj **kráľovské** alebo **cárske.** Cez tie dvere vchádzal panovník, dnes biskup, duchovenstvo a vyššie svetské osobnosti. **Bočnými severnými dverami** vchádzali ženy, **južnými** muži. Donedávna aj sedenie v chráme sa zachovávalo podľa zmienky Jána Zlatoústeho: zľava ženy, sprava muži.

Loď je stredná a najväčšia časť chrámu. Zobrazuje zem a na nej žijúcich kresťanov, ako Cirkev putujúcu. Rozdeľuje sa na 3 časti: **stredná a dve postranné.** Všetky 3 časti sú oddelené od seba stĺpmi, stenami alebo drevenou priehradkou. V najzadnejšom oddelení severnej a južnej časti boli kajúcnici 3. triedy, ktorý opúšťali chrám na sväté prijímanie, ale na liturgii mohli byť účastní.

Svätyňa

Svätyňa je od lode oddelená závesom, dverami alebo ikonostasom, pretože je to najsvätejšie miesto. V nej sa nachádza svätý stôl, na ktorom sa slávi božská liturgia, a prináša sa obeta. Iba tí, ktorým bola zverená posvätná služba, môžu tam vojsť, aby konali posvätné obrady. Sprievody a iné pohyby určujú vzťah medzi loďou a svätyňou a orientujú veriacich k prestolu. Tam ustavične spočíva evanjelium, odtiaľ sa slávnostne berie pri slávení slova. Tam sa prinášajú dary na začiatku eucharistickej obety, aby boli obetované Pánovi. Zo svätého stola, na ktorom spočívajú, sú tie isté dary slávnostne vynášané zo svätyne, aby sa rozdávali veriacim, čo naznačuje otvorenie závesu, ktorý zakrýva tajomstvo Boha v zjavení a najmä vo vtelení a v paschálnom tajomstve Syna.

Pokračovanie v ďalšom čísle **Zdroj: www.zoe.sk**

Sestry služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie

Dom Spolutr. Bohorod., Lesná 19, Humenné, č. 7755808, 0918189019,
e- mail: sluzobnice@gmail.com, www.sluzobnice.sk

Lepšej správy niet...

Keď Svätý Duch bol zoslaný na apoštolov a keď mocou Svätého Ducha začal Peter ohlasovať evanjelium, hneď sa na mieste obrátilo tritisíc ľudí a potom aj ďalší na základe ohlasovania. (Sk 2,6)

Bl. Ján Pavol II. vyzýval mladých z celého sveta: *„ Ak budete tým, čím mate byť, zapálite celý svet.*" Je to výzva a nadšenie novej evanjelizácie, v ktorej zaznieva posolstvo: *„Nestačí, že Ježiša poznáte vy. Musíte ho dať spoznať aj iným!*" Skutočne byť kresťanom znamená žiť život a žiť ho naplno. My sme povolaní robiť omnoho viac ako len počúvať a prijímať, my máme evanjelizovať. Matka Teréza hovorí, že evanjelizovať znamená, prinášať Ježiša Krista do sŕdc iných ľudí. Ježiš je tým najlepším darom, s ktorým sa mame deliť. Skutočná evanjelizácia je možná iba tam, kde srdce horí pre Pána. Ak má horieť, musí najprv zhorieť to, čo sme doň dali my. Drevo, papier, slama... Vlastná snaha, naše ambície, ciele... Až keď sa srdce vyprázdni, Pán ho naplní tým najlepším palivom: olejom Svätého Ducha, ktorý horí čistým a svätým plameňom. Toto je to svetlo, ktoré pritiahne ľudí. To je to, čo svedčí o Božej moci v našich životoch.

Ježiš túži stretnúť sa s každým z nás, vytvoriť s nami dôverný vzťah. Chcem nám ukázať, ako veľmi nás miluje, že sme naozaj milované dcéry a synovia Otca, a že nie je dôvod predvádzať sa, niečo si dokazovať, hnať sa za úspechom alebo uznaním preto, aby sme našli vlastnú hodnotu. Toto je radostná zvesť evanjelia! Každý z nás môže v hĺbke svojho srdca objaviť to, čo povedal prorok Izaiáš : „Pretože si drahý mojim očiam, vzácny a ja ťa milujem".

Spracovala sr. Simeona

Gymnázium sv. Jána Zlatoústeho

26. marca 2011 sa pedagógovia GJZ v Humennom zúčastnili spoločnej púte pedagógov cirkevných škôl v Prešovskom kraji. Stretli sa v Bazilike Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Ľutine. Púť začala Akatistom k Svätému Duchu, ktorý viedol o. Jozef Novický - farár v Ľutine, po ktorej nasledovala svätá liturgia. Hlavným celebrantom bol protosynkel Prešovskej archieparchie o. Michal Onderko ml. Zameral sa na poslanie kresťanského pedagóga.Po svätej liturgii nasledovala prednáška ThDr. Štefana Paločku, PhD. Učitelia absolvovali prechádzku po najbližšom okolí, dostali priestor zamyslieť sa a po obedňajšej prestávke sa k pedagógom prihovoril Mgr. Ľuboš Kohút, ktorý sa zameral na výchovu mládeže v súčasnosti. Záver púte rámcovala nádherne skomponovaná Krížovú cesta niektorých pedagógov. Účasť bola bohatá. Zišlo sa tu 150 učiteľov a 17 kňazov.

Gréckokatolícke centrum pre rodinu
srdečne pozýva všetkých na **Školu Otcovo Srdce**

Z dobroty Božej môžeme nazývať nekonečného Boha Otcom. Diabol, vedomý si tejto výsady, chce urobiť všetko možné, aby sa otcovstvo degradovalo v živote človeka, a preto robí útoky na túto dištanciu. Nielen deti, ale mnoho jedincov vníma vzťah k Bohu cez svojho otca. A tak ak ja vnímam pozemského otca ako vzdialeného, prísneho, neistého ... je taký istý Boh !? Daná aktivita, ktorú cirkev v svojej láske ponúka aj cez naše Centrum pre rodiny, slúži k obnove a posilneniu vzťahu k Otcovi.

"On obráti srdce otcov k synom a srdce synov k otcom,aby som neprišiel a neuvalil na zem kliatbu." (Mal 3,24)

Máš hlbokú túžbu zažiť Otcovstvo Boha? Chceš mať hlbšiu skúsenosť s Otcovou láskou? Táto škola ponúka autentické, intímne poznanie Boha a jeho lásky voči Tebe. Poď a objav neuveriteľnú slobodu o pravde syna a dcéry. Počas celého týždňa môžeš zažiť teologické a biblické učenie a výklad objavujúci aspekt Božej pravdy, jeho charakteru a osobnosti, ktorý si možno doteraz nepoznal. Objav svoju skutočnú mužskosť a ženskosť vo svetle lásky nebeského Otca. Táto škola zmení tvoje srdce.

Tento rok robíme kurz prvýkrát na východe Slovenska - v okolí Prešova.

Termín: **od 26 júna - do 1. júla** 2011 (6 dní: nedeľa poobede -- piatok obed)

Miesto: Centrum pre rodinu -- Sigord, okr. Prešov

Príspevok: 90EUR (príspevok vrátane ubytovania, stravy, občerstvenia, konferenčného poplatku)

Prihlasovanie: www.centrumsigord.sk alebo centrum.rodina@grkatpo.sk.

o. Peter Jakub, riaditeľ centra

Milé deti a mládež!

Chceli by sme vás všetkých pozvať na letné stretnutia mladých, ktoré sa uskutočnia vo viacerých termínoch (pozri plagát) na Juskovej Voli. Hlavným mottom tohtoročných stretnutí je *„V ňom zakorenení a na ňom postavení, upevnení vo viere (Kol 2,7).*

Prosíme tých, ktorí by sa radi zúčastnili na týchto letných stretnutiach, nech sa prihlasujú cez Gréckokatolícky farský úrad v Humennom. Ďakujeme!

Starostlivosť o dušu

Tak ako je úlohou historikov hľadieť späť, snahou všetkých lekárskych odborov je obracať sa do budúcnosti a človeku v nej zaistiť dlhý a spokojný život. Svojím spôsobom to platí aj pre patológov, ktorí sú – podľa môjho názoru – niečo medzi spomenutými historikmi a lekármi. V mŕtvych ľudských telách hľadajú, čo bolo kedysi choré, aby sa z toho pre budúcnosť poučili živí. Ak má byť zajtra ľudské telo zdravé, lekár musí liečiť chorobu, ktorá trápi pacienta už dnes.

V inej situácii je ľudská duša. Ak má byť dnes ľudská duša zdravá, musí sa liečiť všetko, čím trpela včera. Ide tu teda o rozdiel medzi *„uzdravením pre budúcnosť“* a *„uzdravením od minulosti“*. Aj ľudská minulosť, ako všetko ľudské, môže ochorieť.

Vírusovej nákaze sa hovorí hriech. Staromódne slovo, obsahovo azda bez vône. A ak súčasníkovi vôbec niečím vonia, skôr mu to pripomína zápach muzeálnej zatuchliny.

Oblasť medicíny poskytuje aj ďalšie prirovnania.

Napríklad dokonale stvorenú sklovinu ľudského zuba poškodzujú rozličné – raz sladké, inokedy kyslé – hriechy, ktoré po sebe zanechávajú neviditeľné, nepatrné a zatiaľ ešte nebolestivé zranenia. Príslovie *„stokrát nič umorilo osla“* platí aj tu, a tak môžeme povedať, že stokrát kyslé umorilo sklovinu. Predovšetkým jej nerobí dobre, ak sa zanedbá starostlivosť, teda pravidelné čistenie je povrchu od všetkého, čo na ňu priľne a čo jej škodí.

Aj ľudská duša bola stvorená dokonale, ale denne sa poškodzuje aj tými najmenšími hriechmi, ktoré na nej zanechávajú nepostrehnuteľné, neviditeľné a spočiatku zatiaľ ešte nebolestivé zranenia. No príslovie, ktoré hovorí o tom ušatom zvierati, platí aj pre dušu.

K *radosti ľudskej duše* patrí preventívna starostlivosť a liečba jej samotnej. Hoci sa v spovednici niekedy môžeme cítiť ako v zubárskom kresle, v obidvoch prípadoch ide o úplne nevyhnutnú liečbu. A aby bola menej bolestivá, v oboch prípadoch je dôležitá prevencia a pravidelné prehliadky.

Prevzaté z knihy *O radostiach ľudskej duše, Max Kašparů*

Detské okienko

		9	4			2		
	1				8		6	
			5					8
		8			9	4		
	4			2	6		5	
		3			1	6		
1					4			
	7		1				2	
		2			7	8		

Vtipy:

Príde cigán na úrad práce: *"Hľadám prácu."*
"Máme tu jedno miesto ako riaditeľ banky."
"Nerobte si srandu!"
"To vy ste začali." ☺

Na diskotéke príde chlapec ku dievčaťu a pýta sa:
"Nejdeš si zatancovať?" Dievča sa poteší a odpovedá:
"Ale samozrejme, idem..." "Tak choď, lebo si nemám kde sadnúť.. ☺

Dve blondínky sa vezú vo vlaku. Jedna vraví:
- To je strašné, aký je ten tunel dlhý.
- No, nečuduj sa, drahá, veď sedíme v poslednom vagóne! ☺

Zastaví policajt blondínku a hovorí: *„slečna vodička, viete koľko ste išli??“*
„....neviem, ale asi tak pol hodinu.“☺

Zajac: *„Ahoj had, chcem sa ti ospravedlniť."*
Had: *„Za čo ???"*
Zajac: *„Že som sa ti smial, že nemáš nohy."*
Had: *„To je zase nejaký žart nie ???"*
Zajac: *„Nie fakt nie, je mi to ľúto. Naozaj."*
...Had: *„Ok, ospravedlnenie príjmam."*
Zajac: *„Tak ruku na to ?"....:*☺☺☺

Matúš Sejka

Liturgický program na druhý týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 20.6.	Svätý hieromučeník Metod, patarský biskup Začína pôst **„Petrovka“**	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Božena (55 r.)* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Ján* *+ Mária*
Utorok 21.6.	Svätý mučeník Julián Tarzský	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Vasiľ, Mária* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Vasiľ (panychída)* *+ Andrej, Anna, Fedor*
Streda 22.6.	Svätý hieromučeník Eusebios, samosatský biskup	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Šimon, Štefan* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Ján*
Štvrtok 23.6.	**Sviatok Najsvätejšej Eucharistie**	6:30 7:30 **15:30** 18:00	**utiereň** Sv. liturgia staroslovienska *+ Alžbeta, Július Hospodároví* ***Sv. omša na Námestí*** Sv. liturgia slovenská *+ Ján*
Piatok 24.6.	**Narodenie proroka, predchodcu a krstiteľa Jána (patrón archieparchie)** **Voľnica**	6:30 7:30 **16:30** 18:00	**utiereň** Sv. liturgia staroslovienska *+ Juraj, Mária, Michal* Sv. liturgia slovenská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Ján, Ján*
Sobota 25.6.	Svätá prepodobná mučenica Febrónia	6:30 **11:00** 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska + Štefan, Štefan, Mária **Primície o. Slavomíra** **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Andrej*
Nedeľa 26.6.	**DRUHÁ NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Prepodobný otec Dávid zo Solúna	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Ján* Sv. liturgia staroslovienská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Mária, Milan s rod.* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** rod. Ščerbová*

Liturgický program na tretí týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 27.6.	Prepodobný otec Samson Pohostinný	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Lýdia, Mária, Michal, Štefan, Andrej, Michal, Anna, Viktória* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská ** Dušan, Božena, Patrik, Simona*
Utorok 28.6.	Prenesenie pozostatkov svätých nezištníkov Kýra a Jána	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Helena, Vasiľ z rod. Ceľuchovej* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Mária, Pavel*
Streda 29.6.	**Svätí apoštoli Peter a Pavol** **Prikázaný sviatok**	**utiereň** 6:30 7:30 **16:30** 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Ladislav, Anna, Jakub, Ladislav* Sv. liturgia slovenská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Martina, Marek, Tobias, Veronika, Erik, Sofia*
Štvrtok 30.6.	Zakončenie sviatku Najsvätejšej Eucharistie **Zbor svätých dvanástich apoštolov**	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Irena* ***Veľká večiereň s lítiou*** Sv. liturgia slovenská *+ Štefan, Ján, Anna, Mária, Ján (panychída)*
Piatok 1.7.	**Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho** **Prvý piatok** **Voľnica**	**utiereň** 6:30 7:30 16:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Ctitelia Božského srdca* Sv. liturgia slovenská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Helena (55 r.)*
Sobota 2.7.	**Uloženie rúcha presvätej Bohorodičky v Blachernách** **Presvätá Bohorodička Spolutrpiteľka**	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Irena* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Jozef – ročná (panychída)*
Nedeľa 3.7.	**TRETIA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Svätý mučeník Hyacint	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Ľubka* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Juraj, Mária, Magdaléna, Ján* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev – protopresbyterát Humenné.
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628
farár: 057/ 788 9061
kaplán: 057/ 788 9060
WEB: **www.grkat.he.sk/uvod**

e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
dekan: martinzlacky@gmail.com
kaplán: hrib.peter@gmail.com
kaplán: mikulas.fejko@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, štvrtok: 8:30 – 10:00 / 13:30 - 15:00

Utorok, piatok: 8:30 – 10:00

Na prvý piatok a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST** - minimálne 2 týždne vopred;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti
– krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne 2 mesiace vopred;
2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne 4 mesiace vopred;
LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame ***iba v cerkvi.***
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky a vyzdvihnúť si ho na ďalší deň.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.
Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Humenné

Zodpovedný za vydanie**: o. Martin Zlacký, o. Mikuláš Fejko, o. Peter Hrib**